

I V S T I L I P S I
D E C R V C E
L I B R I T R E S

*Ad sacram profanamque historiam
Et det Collegio vtilis. Trilingua Casp. 2. 1. 1.*
Vnà cum NOTIS.

Editio tertia, serio castigata.

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Ioannem Moretum.
M. D. XCVII.

Cum Privilegijs Casareo & Regio.

A D
TRES ORDINES
BRABANTIÆ
ANTISTITES
NOBILES
MAGISTRATVS.

LIBELLOS de CRUCE
quos scripsi, meritissi-
mò ad vos defero, pa-
triæ nostrę primores vi-
ri. Primùm, quia in solo vestro
concepti natiq̃ue sunt, in hac Lo-
uaniensi vrbe: tum quia aura fa-
uoris vestri elicuit, qui me beni-
gnè huc arcescèdum putastis, bo-
no rei litterariæ & iuuetutis. Lau-
do hunc animum, atque etiam
miror. qui in tot circumstantibus
turbis, & cùm vndique insonuit
bellorum tuba; tibias tamen &

D E C R V C E

L I B E R I

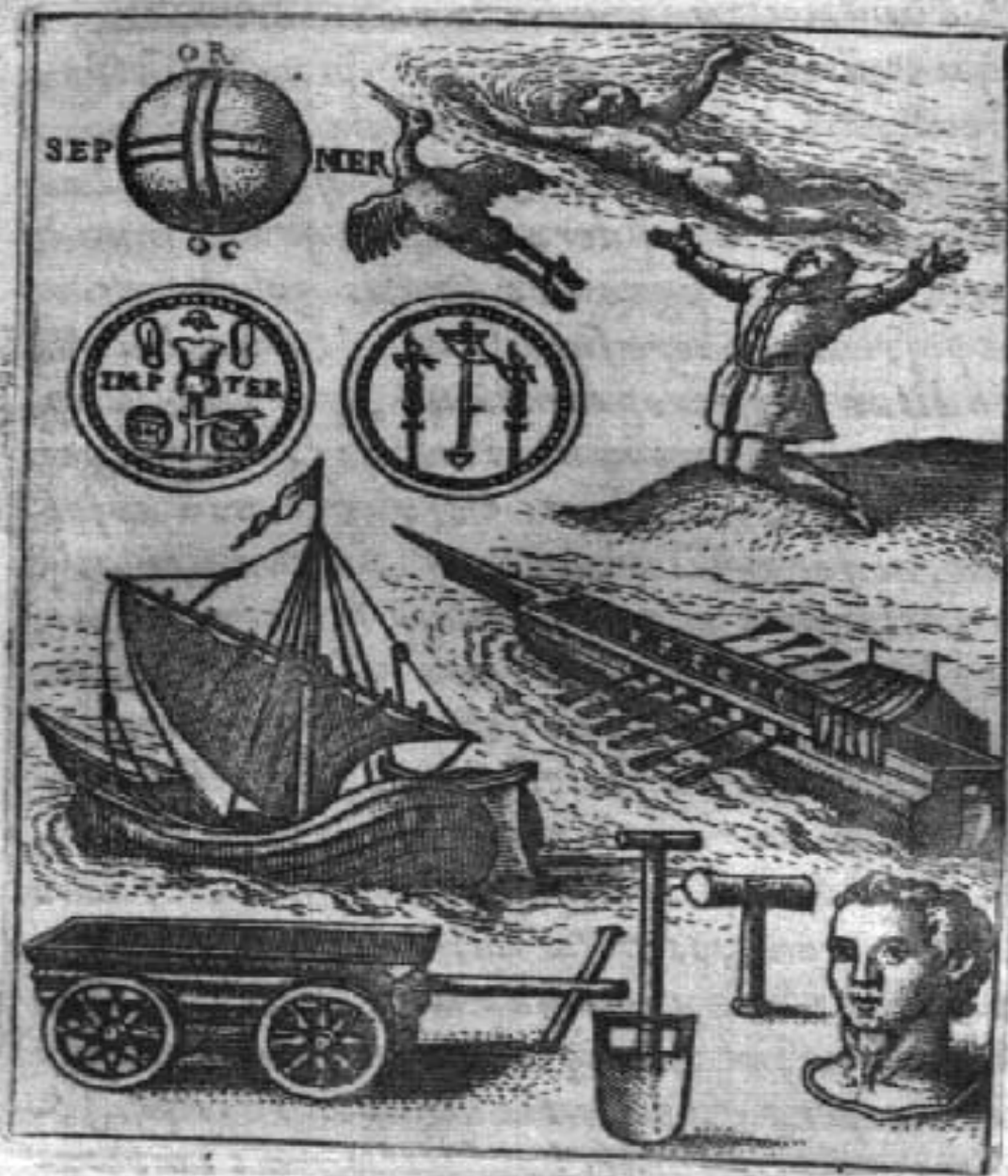
C A P. I.

Precatiuncula. Materies & ordo operis.

AGGREDIOR de CRV-
 CE scribere, sed tuam prius
 opem auxiliumque inuo-
 cans qui eam consecrasti,
 & infame illud lignum instrumen-
 tum fecisti publicæ salutis. Tu Deus
 à Deo genite, homo ex homine geni-
 te, hominibus genite, da mihi vera, da
 recta scribere, tibi in honorem, Cruci
 in splendorem, nobis in fructum. Ma-
 teries & ordo mei operis iste. *Quid*
Crux, & Cuiusmodi fuerit: Ubi, Quare,
Quomodo, & Quatenus vsurpata. Hac
 omnia non distinctè solùm, sed diffusè
 dicam: nec displicebit accuratio illi,
 cui salutare hoc signum placebit.

CAP.

CAP. X.

*In quâ Crucium formâ Christus mortem tulerit? videri in ultimâ, argumento è Patri-
bus & picturis. Ruffini non bona fides no-
tata in verbis Pauli citandis siue expli-
candis.*

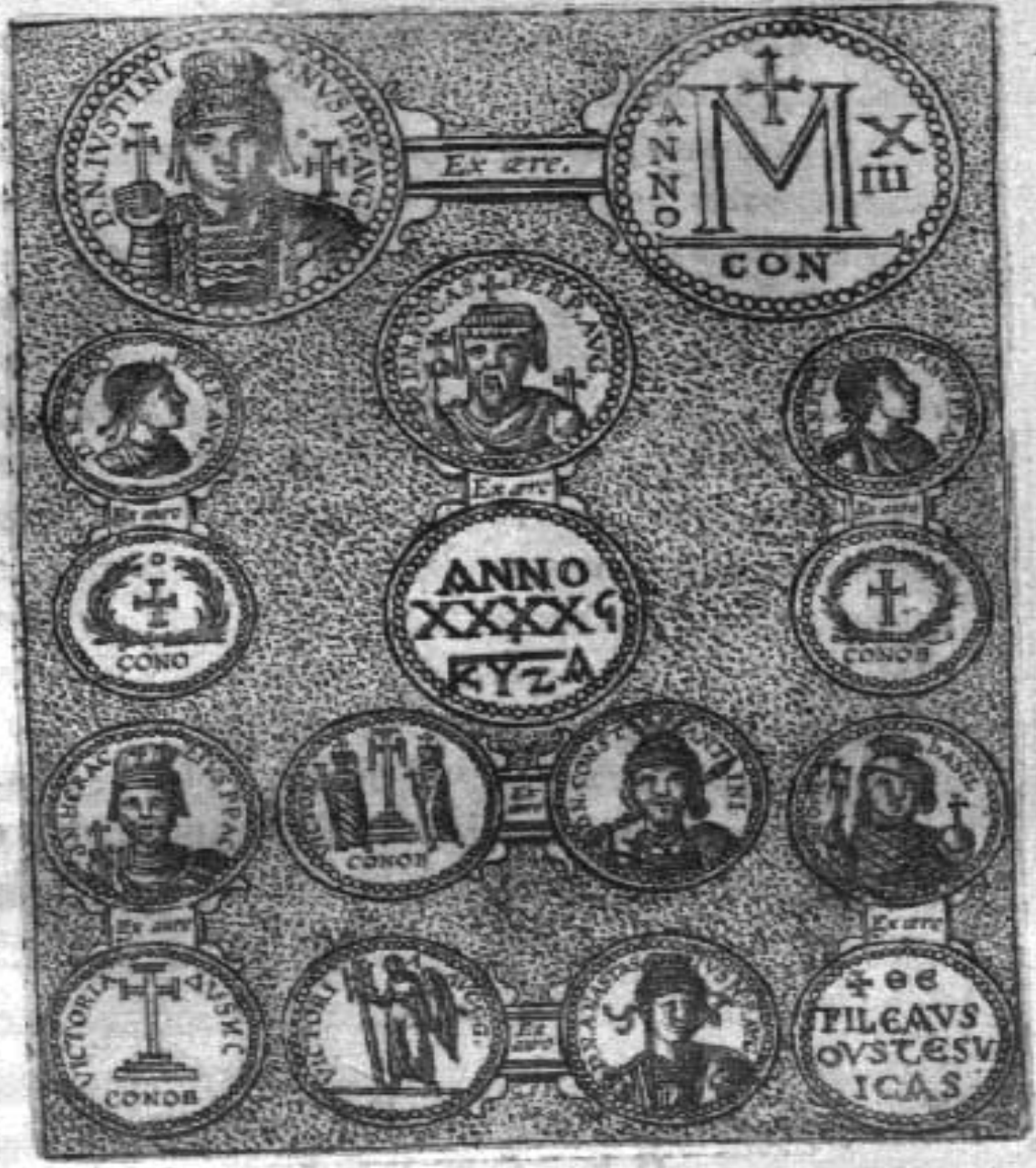
HA B E S omnes Crucium species.
In quâ eorum ille mortuus, qui morte
suâ nobis vita? Ne quærendum quidem
cense-

ἀσπύλτως ὑπηρεῖναι τῇ πυρᾷ. Οἱ δὲ ἢ καθήλωσαν, θεροέδησαν δὲ αὐτὸν: *Cum pararent eum cruci suffigere, dixit, Relinquitte me sic. qui enim dedit expectare ignem, dabit & sine vestra clavorum firmitate, solutum manere in rogo. Illi autem non confixerunt eum, sed ligarunt. Quin vno etiam tempore plures, appensi pedibus in sublime (nota hic & Schema Martyrol. xxiii. l. iij.) capite verso deorsum, suffocati fumo, & lento igne consumpti sunt. Non ergo iniuriâ Tertullianus scripsit: Licet nunc Sarmetitios & Semaxios appelletis, quòd ad stipitem dimidiy axis reuincti, sarmentorum am-* Apolog. cap. vii.

Tertullianus
non ex-
plicatur.

bitu exurimur. significat enim adeò crebrum in maiores illos nostros & in religione proceres supplicium hoc fuisse, vt in illudium cõuitiumque venerit; & Christiani vulgò *Semaxy*, à stipite cui astringebantur, & *Sarmetitij*, à sarmentis quibus urebantur, sint dicti. Atque hoc est quod *Axem* vocat alibi *incendio constrictum*, id est, ad incendium iam cum homine ligatum. Lib. de pudicit. cap. vii.

CAP. XVII.

Laudatiuncula Crucis.

Sibylla
apud
Sozom.
II. cap. I.

SE D iam mihi saluc
 Ω ξύλον μακαριστόν, ἐφ' ᾧ θεός ἐξέταυρώθη.
 O lignum felix, in quo Deus ipse reperen-
 dit.

Lib. I. tit.
De Orig.
Fide.

Quod his elogijs cum Damasceno lubens
 meritò afficio, Θυρεός κρή ὄπλων κρη τέρας παιον

27